

K ZAMYŠLENÍ

Současná kriminalita se do určité míry dotýká každého z nás. Přinejmenším tím, že občas máme prostě strach - o svůj majetek nebo dokonce zdraví a život. Čí domek, byt nebo chatu si zloděj vybere ke své „návštěvě“ příště? Když se mi někdo vloupal do garáže, zůstalo mi v ní auto? Pustit děti do lesa na procházku bez doprovodu dospělých - ano, či raději ne? Pouze na pomoc policie se spoléhat nemůžeme, na ochraně své bezpečnosti se musíme podílet i přímo my sami. Zamysleme se nad tím, zda někdy těm různým zlodějíčkům a jiným delikventům trochu neusnadňujeme práci. V mnoha případech nelze zkušeným recidivistům v jejich činnosti zabránit, ale dovolte připomenout alespoň několik detailů, jejichž opomenutí bývá pozdě litovat.

Nedávno se v Ostopovicích ztratilo několik jízdních kol. Neuvázané a neuzamčené kolo je pro zloděje snadným cílem, zvláště pokud není po delší dobu hlídáno, například před hospodou nebo bohužel i na hřišti. Opustíte-li svoje kolo i jen na pár minut, než třeba nakoupíte, je lépe kolo raději přivázat a uzamknout.

Časté je u nás i vloupání do vozidel nebo dokonce jejich odcizení. Někdy se tomu samozřejmě zabránit nedá, ale uvědomte si, že pokud necháte stažené okénko (všimněte si zejména v létě, kolik aut takto stojí na našich ulicích) nebo dokonce nezamčená dvířka a opustíte na ulici vozidlo byt' jen na chvíli, víc času zloděj ani nepotřebuje, aby natáhl okénkem ruku a sebral v autě cokoliv, na co dosáhne. Určitě by vás zamrzela i ztráta třeba "jen" slunečních brýlí. Pozor na zanechání osobních dokladů a peněz ve vozidle, a to i v uzamčeném! Pokud jsou ve vozidle uloženy jako ve výkladní skříní, lákají různé nenechavce. Klíčky by samozřejmě neměly zůstat v zapalování, někdy se chtějí mladí recesisté "jen povozit", nevybízejme je k tomu nepřímou tímto způsobem.

Již přes rok nás trápí vypalování zvonků. Kromě toho, že náprava opálených fasád stojí peníze a jedná se o velikou neúctu k cizímu majetku, existuje i nebezpečí požáru. Proto si všimějme zvláště ve večerních hodinách, zda se v ulicích kolem

Radnice informuje

- Dne 26.7.1997 byla stavebním úřadem Šlapanice provedena kolaudace upravené části místní komunikace na ul. Vinohradská. V kolaudačním rozhodnutí je uvedeno, že stavba může být užívána jen v souladu s usazenými dopravními značkami, jednosměrně od ul. B. Němcové s omezením rychlosti 40 km/hod. a s omezenou tonáží 3,5 t. Výjimky pro jednotlivý průjezd s vozidlem o vyšší tonáží, než je určeno dopravním značením, může v nezbytném případě odsouhlasit vlastník, tj. obec Ostopovice.
- V konkursním řízení na místo ředitele naší základní školy byla komisí odsouhlasena paní Dr. Stanislava Houzarová, která vystřídá paní Zausovou, odcházející do důchodu.
- Výročí 760 let trvání obce Ostopovice vzpomeneme slavnostním veřejným zasedáním obecního zastupitelstva Ostopovic dne 8. října, na kterém vystoupí také žáci hudební školy Střelice. Na toto zasedání, které se bude konat v sále místní sokolovny, všechny občany srdečně zveme.
- V poslední době se také více rozmáhá v naší obci pálení porostů a různých odpadů na zahradách, veřejných prostranstvích apod. Pálení nezpůsobuje jen zvýšené nebezpečí vzniku požárů, ale také zhoršuje životní prostředí v obci. Obecní úřad proto žádá občany, aby pálení soustředili pouze na jeden den v týdnu, a to v pátek od 15,00 do 18,00 hod. Jedná se ovšem o pálení porostů pouze suchých a je zakázáno plošné vypalování, pálení plastů a podobného materiálu.
- Případní zájemci o další výtisky našeho Zpravodaje si jej mohou vyzvednout na obecním úřadě nebo v prodejně DUO.

Bohumil Vlach

dveří nepohybují neznámí lidé. Chráníme tím sousedy i sebe samotné. Lze zvažovat i možnost montáže různých čidel, ať už protipožárních, nebo takových, která reagují na pohyb ve svém zorném poli zapnutím světla a mohla by nás na pachatele upozornit. Investice do takového zařízení se může vyplatit, jejich ceny v současné době nejsou vysoké, jsou rozhodně nižší než cena nové fasády nebo vstupních dveří. Záleží na rodičích, zda považují okolní lesy za natolik bezpečné, aby do nich pustili svoje děti bez dozoru. Právě v chatové oblasti se mohou potulovat různí bezdomovci a zloději, kteří i za denního světla vykrádají chaty nebo

zahradky. Také pozor na toulavé psy. Z tisku sami dobře víme, co všechno se může dětem stát, nenechme jim ublížit.

Celé tyto úvahy vyznívají určitě velmi pesimisticky a pochmurně. Ale naše vesnice není tak velká, abychom občas neslyšeli o tom, že se některý z výše uvedených případů stal příbuznému, sousedovi, nebo známému. Vyvarujme se toho, abychom svoji lhostejností a nevšímavostí připravovali půdu delikventům všeho druhu, zítra by se bohužel něco podobně nepříjemného mohlo stát komukoliv z nás. Každá zkušenost je totiž v tomto případě příliš drahá.

- LN -

Pozvánka na výstavu

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ OSTOPOVICE

pořádá

v sobotu 20. září od 12 do 18 hod.

a v neděli 21. září od 8 do 17 hod.

v areálu zahrádkářů na ul. Družstevní a U dráhy

**místní výstavu králíků, drůbeže,
holubů a okrasného ptactva.**

Možnost nákupu chovných zvířat. Občerstvení včetně tradičního burčáku zajištěno.

Zvou chovatelé

Kritickým okem v naší obci

Je tomu přesně rok od doby, kdy bylo dáno do provozu dětské hřiště na ulici Na rybníčku. Ačkoliv obecní zastupitelstvo zvažovalo, zda finanční prostředky na tento dětský areál vynaložit, v konečné fázi rozhodlo ve prospěch akce.

Podívejme se na tento areál po roce. Nabízí se otázka, zda má smysl pro naši mládež takovéto projekty budovat?

Víme, že spousta dětí a mládeže si sem skutečně chodí hrát a vybit svoji energii, ale co s těmi, kteří vědomě ničí a trvale poškozují obecní majetek? Strhávají a ulamují koše, ničí ochranný plot, poškozují lavičky, odhazují odpadky na zem, i když jsou zde umístěny koše. Chovaly by se tyto "děti" takhle macešsky i ke svým osobním věcem? Nemyslíme. Jejich počínání by se rodičům zcela určitě nezamlouvalo.

Jak dlouho ještě budeme trpět vandalismus u naší mládeže? Apelujeme na svědomí slušných lidí, aby pokud budou svědky takového systematického poškozování, neprodleně tuto skutečnost ohlásili na obecním úřadě.

Pokud tyto řádky alespoň některé z vás vyburcují k tomu, aby se kolem sebe dívali s otevřenými očima, budeme rádi. Lhostejnost v tomto případě už není na místě.

- FK -

VÝROČÍ NAŠÍ ŠKOLY

Konec století již dvakrát přinesl velmi významné změny pro školní výuku v Ostopovicích. Před dvěma sty lety, roku 1796, byla škola v Ostopovicích založena a před sto lety byla budova školy rozšířena z jednotřídky na dvoutrídku, v podstatě na dnešní velikost (dnešní třetí třída vznikla úpravou z bytu učitele v letech 1970-71, ale to si již mnozí z vás pamatují).

V sérii několika článků bych vám chtěla přiblížit vývoj školní budovy od založení školy až do dnešní doby a zároveň si všimnout dalších významných okolností školní výuky v Ostopovicích. Vycházím z informací ze školních kronik. Nejstarší nám známou kroniku začal psát po roce 1886 učitel Josef Palkovský, který právě onoho roku 1886 v Ostopovicích nastoupil jako správce školy a postupem doby se stal výraznou postavou života vesnice nejen jako učitel, ale také jako představitel obce (o této významné osobnosti ostopovické minulosti napsal L. Horák článek "Na paměť neobyčejného učitele" uveřejněný v Našem reportéru č. 4/93). Tento opravdu výjimečný člověk zřejmě prostudoval velké množství historických dokumentů a v úvodu zmíněné kroniky sepsal dějiny obce Ostopovice (on psal ještě Vostopovice) a také stručné dějiny školy. S nejzajímavějšími skutečnostmi z nejstarších dějin ostopovického školství, jak je Josef Palkovský ve své kronice popisuje, si povíme v dalším pokračování tohoto článku. Nyní bych se chtěla zabývat událostmi z posledních desetiletí minulého století, které vyvrcholily otevřením druhé třídy školy přesně před sto lety, 1. září 1897.

Když přišel Josef Palkovský do Ostopovic, byla zde jednotřídní škola, která vznikla přestavbou původní školní budovy v roce 1870. Jak tato škola vypadala? Vstupními dveřmi se vešlo do úzké chodby, v níž byly nalevo dveře do třídy (která byla přibližně v místech prostřední třídy dnešní školy) o rozměrech 7,50 x 7,65 x 3,20 m, napravo dveře do bytu učitele (dva pokoje, kuchyň a spížírna, pod kuchyní a spížírnou byl sklep). Na konci chodby byly dva záchody. Ke stavení patřily ještě chlévy a dřevník. Se školou sousedila malá školní zahrádka.

V jediné třídě školy probíhalo veškeré vyučování, které měl zřejmě na starosti pouze jeden učitel (Palkovský se ve své kronice o žádném pomocníku kromě katechety nezmiňuje), což je pozoruhodné při počtu žáků, kteří školu navštěvovali: šk. rok 1886-87: 70 žáků, 1887-88: 67 žáků, 1888-89: 74 žáků, 1889-90: 73 žáků, 1890-91: 81 žáků, 1891-92: 86 žáků, 1892-93: 85 žáků, 1893-94: 91 žáků, 1894-95: 99 žáků, 1895-96: 102 žáků, 1896-97: 99 žáků, 1897-98: 95 žáků.

Není divu, že okresní školní rada žádala obec stále důrazněji o zjednáání nápravy tohoto stavu. Obec spolu s místní školní radou původně plánovala rozšíření existující třídy, ale v roce 1894 se rozhodla podat žádost o rozšíření zdejší školy z jednotřídní na dvoutrídní a provést přístavbu ke školní budově v místě stávající školní zahrádky. Na školní zahradu proto obec zakoupila pozemek za školou od sousedky Fr. Konicarové, hostinské. Plány adaptace vypracoval inž. K. Pětník z Brna. Jednání o stavbě se však protahovalo, protože místní školní rada a obecní zastupitelé požadovali, aby se nejdříve vyřešila otázka příspěvku troubského velkostatku na zdejší školu. Domnívali se totiž, že by na základě téměř sto let staré nadační listiny měl náklady na přístavbu školy nést troubský velkostatek. Obec požádala okresní školní radu, aby majitelům troubského velkostatku Vilému a Leopoldu Hodákovým nařídila rozšíření školní budovy v Ostopovicích. Okresní školní rada neshledala povinnost velkostatku školu rozšiřovat, vrchnost však měla financovat náklady spojené s opravou staré části školy. Když bylo v listopadu 1895 rozhodnuto o definitivním rozsahu úprav a dostavby školy, došlo také k dohodě, že náklady spojené s vnitřní úpravou staré budovy školy ponese velkostatek a náklady spojené s přístavbou nové třídy, příslušenství a hospodářského stavení a se zřízením nové studny převezme obec. Přístavba byla zahájena 11. května 1896 a dokončena 15. srpna téhož roku. Během prázdnin byly provedeny také opravy ve staré školní budově. Z původní třídy a přilehlé chodby vznikla jedna třída, vchod do bytu učitele byl přemístěn na opačnou stranu bytu (tam, kde je dnes vchod do nižší, starší budovy školy) a konečně byla přístavěna nová třída (dnešní vyšší školní budova blíže k hostinci) a rozšířeno příslušenství.

Touto přestavbou vznikla školní budova v dnešní velikosti, která pak pozdějšími úpravami, o nichž si také někdy povíme více, dostala podobu, kterou známe.

Zřízené místo podučitele nebylo zatím obsazeno, a proto se až do konce školního roku 1896-97 vyučovalo v jedné třídě. Teprve od 1. září 1897 nastoupil na zdejší škole za podučitele Hynek Odehnal, který do té doby působil jako zastupující podučitel v Žebětíně. Byla mu svěřena I. třída, ve II. třídě učil Josef Palkovský, který byl jmenován nadučitelem.

L. Dobrovodská

Škola před generální opravou v polovině padesátých let

Počátky zemědělského družstevnictví v naší obci

Od počátku padesátých let se v naší republice začala na vesnicích zakládat jednotná zemědělská družstva. Mezi prvními v našem okolí byla založena v Moravanech a ve Střelících. V té době vstupovali do JZD zejména členové KSČ nebo ti, kteří měli z různých důvodů s hospodařením problémy. V Ostopovicích byla převážná část sedláků poměrně stabilizována, a proto do družstva nespěchali. Větší přesvědčovací akce od stranických orgánů začaly na jaře roku 1956. Po různých nátlacích do družstva vstoupila, a tím je ustavila, část sedláků a několik drobných držitelů zemědělské půdy - tehdy nazývaných kovozezemědělci. Prvním předsedou se stal Jan Pazourek, ekonomem byl Rudolf Pazourek, zootechnikem Jan Horák a agronomem František Strachon st. Družstvo začalo společně obdělávat pozemky od počátku září 1956. Při této změně bylo provedeno i scelování pozemků a ti sedláci, kteří do družstva nevstoupili, dostali náhradou za polnosti, které měli v družstevních celinách, pozemky vzdálenější a často v horších podmínkách.

V té době bylo v Ostopovicích zřízeno středisko Strojní a traktorové stanice v domě u Melounů na ul. Lípové a toto obdělávalo pozemky v Bosonohách, Starém Lískovci, Ostopovicích a Nebovidech.

V roce 1957 vstoupili do družstva i ostatní sedláci a všechny polnosti tedy obhospodařovalo JZD. Předsedou družstva byl zvolen Stanislav Horák. Tehdy dostalo družstvo od státního statku dvůr na ulici Družstevní, kde byly zřízeny kanceláře, ustájen vepřový žír a část dojníc. Zbytek dojníc byl ponechán u bývalých sedláků. Odměňování členů družstva za práci bylo velmi složitě a celé hospodaření velmi náročné, jelikož bylo třeba také budovat prostory pro vlastní činnost - stáje, dílny, garáže - a nakupovat stroje. Proto se finančních prostředků moc nedostávalo a příjmy členů byly zoufale nízké. V počátcích to byla pro družstevníky velmi těžká doba a vlastně museli mít záhumenkové hospodářství a část obživy pro rodinu si vyprodukovat sami. Odměna se počítala na pracovní jednotku a za tuto jednotku byla po celý rok vyplácena záloha 10 Kčs. Po skončení kalendářního roku se provedla bilance hospodaření a podle jejího výsledku dostávali družstevníci "doplátky". Ty se v prvních letech pohybovaly mezi 2,50 a 4 Kčs za jednotku.

Průměrný pracovník družstva udělal za měsíc kolem 60 jednotek, což činilo zálohu asi 600 Kčs za měsíc. Placená dovolená nebyla a přídatky na děti se vyplácely až od roku 1960 - 100 Kčs na 1 dítě měsíčně. Součástí odměny byly ještě naturálie ve výši 1 kg obilí na 1 jednotku, což činilo průměrně kolem 8 q ročně.

V padesátých a ještě i v šedesátých letech byla situace taková, že sedláci - již zemědělci, ani jejich rodinní příslušníci nemohli odejít do jiného zaměstnání. I děti, které končily školní docházku, musely v dřevě většinou nastoupit do zemědělského oboru.

Již zmíněná výstavba hospodářských objektů byla započata stavbou drůbežárny Za pustinou u lesa. Budova byla již dávno zbourána, ale zůstalo tam po ní pojmenování tamního místa - říká se tam "Na slepičce". Dále to byla ve dvoře na ulici Družstevní porodna prasnic a garáže. V roce 1960 byla zahájena stavba kravína za železnici a v následujícím roce tam byly svedeny všechny dojnice. Ustájeny tam byly volně a 2 x denně se naháněly do dojírně. Asi po dvou letech byl kravín přebudován na tradiční vaznou stáj. V té době se v družstvu často střídali funkcionáři. Od r. 1959 byl předsedou Adolf Polcar ml., agronomem St. Horák a zootechnikem Fr. Doležal.

Rostlinná výroba byla ještě velmi pracná. Obilí se seklo samovazy, které dělaly snopy, které se stavěly do panáků, a ty byly potom svázeny k jedné velké mlátičce na výmlat. Řepa se jednotila ručně a na podzim při sklizni se po vyoraní dávala na hromady a ručně osekávala. Většina prací se ještě dělala ručně. Mechanizace polních prací u nás postupovala poměrně pomalu. Ke konci prvního desetiletí svého trvání se družstvo již dost stabilizovalo. V roce 1966 převzal funkci předsedy Stanislav Kos. To již mělo družstvo i několik nákladních aut a zajišťovalo přepravu také pro různé podniky v Brně. Ekonomická situace se tím dále zlepšovala, a tím vlastně začínala přidružená výroba. I hektarové výnosy se zvyšovaly - obilí se sklízelo kolem 4 tun/ha.

Počátkem 70. let začalo slučování družstev ve větší celky a v únoru 1971 došlo i ke sloučení našeho družstva s JZD Střelice. Střelické družstvo bylo tehdy v horší situaci a celé řízení organizovali převážně funkcionáři z Ostopovic. Předsedou byl St. Kos, ekonomem Rudolf Pazourek, agronomem

ing. B. Otisk, zootechnikem ing. S. Polcar a mechanizátorem ing. Josef Truka. Družstvo mělo název JZD Střelice-Ostopovice se sídlem ve Střelících. V Ostopovicích zůstala v provozu jen živočišná výroba a vše ostatní bylo postupně omezováno.

Pokračování příště

Podle vzpomínek Václava Dudy
zapsal Jaroslav Trávníček

Když se urodí cukety...

můžeme z nich připravit chutný náky

40 dkg cukety nhrubo nastrouhané, hrneček polohrubé mouky (nebo 1/2 hrnečku mouky a 1/2 hrnečku strouhanky), 1 prášek do pečiva, 3 vejce (lepší je dát žloutky a ušlehaný sníh), 1/2 hrnečku oleje (možno dát i méně), hrneček nhrubo nastrouhaného tvrdého sýra, sůl, pepř, koření podle chuti (třeba jako na bramborák: česnek, majoránka, uzenina

K nastrouhané cuketě přidáme nastrouhaný sýr, olej, žloutky, mouku s práškem, sůl, pepř (česnek, majoránku). Vše důkladně promícháme, přidáme na malé kousky nakrájenou uzeninu a nakonec opatrně vmícháme ušlehaný sníh. Vlejeje do vymaštěného a strouhankou vysypaného pekáčku a pečeme v předehřáté troubě.

Velké příležitosti pomáhat jiným se naskytou jen zřídka, ale s malými se setkáváme denně.

S. Kochová

Kdo chce hýbat světem, hni sám sebou.

Sokrates

Neste břemena jeden druhého ...

Tato slova měli na mysli všichni ti, kteří začátkem července t.r. nebyli postiženi záplavami, ale slova jako soucit, solidarita, pomoc tomu, kdo trpí, jsou jim jasná. A že takových lidí žije mezi námi hodně, jsme poznali v této těžké době pro naši vlast i my. Věříme tomu, že konat dobro bez nároku na odměnu patří k životu většiny z nás. V naší obci jsme se přesvědčili o této skutečnosti dne 9. 7. 1997, kdy jsme uspořádali sbírku na pomoc lidem postiženým záplavami. Za pouhé středěční odpoledne přišlo tolik dárců, že bylo možno za 22 019,- Kč nakoupit vodu, potraviny a mléko, za 21 620,- Kč sehnal J. Černý za pomoci obětavých manželů Peškových teplé přikrývky a dětské pleny a ještě 34 390,- Kč předal v hotovosti Českému Červenému kříži.

Velké poděkování patří tedy všem občanům naší obce - těm ze starší generace, kteří pamatují hrůzy války a vědí, co to znamená ztratit domov, a přispěli mnohdy velkými finančními dary, dále těm, kteří již v zaměstnání přispěli, ale přišli jako občané Ostopovic, aby tak zvýšili tu naši společnou hromádku, dětem, které pomohly penězi ze své pokladničky, a v neposlední řadě i některým z našich podnikatelů, kteří věnovali větší obnosy.

Závěrem lze říci, že všechny dary byly dány z lásky k druhému člověku, ať už byly jakkoliv vysoké. A v tom je naše lidská hodnota.

Manželé Černí

**OPRAVY
A PRODEJ
SPOTŘEBNÍ
ELEKTRONIKY**

**MONTÁŽ
AUTORÁDIÍ
A PŘÍSLUŠENSTVÍ**

**Opravujeme
televizory, radio-
magnetofony,
hudební věže
a autorádia
včetně
příslušenství.**

**Nabízíme
prodej nových
výrobků
spotřební
elektroniky.**

**Jaroslav
Moreso ml.,
Školní 4,
Ostopovice
tel. (05) 35 51 33**

PŘIJDOU NÁS PSÍ KAMARÁDI DRAHO?

(Z PŘÍPRAVY OBECNÍ VYHLÁŠKY NA
ROK 1998)

pokračování z minulého čísla

V minulém čísle Ostopovického zpravodaje jsme v první části tohoto příspěvku zmínili zákon ČNR 565/1990 o místních poplatcích, obecní vyhláškou ze dne 15. 7. 1994 zatím stanovenou výši poplatků ze psů a naznačili neochotu většiny spoluobčanů trpět psí výkaly na veřejných i přístupných soukromých plochách v obci. Vyslovili jsme rovněž předpoklad společné dohody, že chceme tento stav změnit. Budeme diskutovat o dvou cestách, jak regulovat výskyt zmíněného nešvaru (za méně peněz a účinné spolupráce poplatníků - majitelů psů), anebo odstraňovat důsledky zmíněného nešvaru (za více peněz poplatníků).

První cesta. Chovatelé psů budou svoje psy venčit na plochách, kde to nevadí, a pokud pes vykoná svoji fyziologickou potřebu na veřejné obecní ploše, na sousedově předzahrádce a jiném podobně nevhodném místě, chovatel hned výkal sebere a zlikviduje přiměřeným způsobem. Poplatky nebudou zdaleka maximální (i když zvýšeny samozřejmě být musí). K tomu obecní úřad zakoupí za část zvýšených poplatků drobné vybavení (sáčky, rukavice, lopatky) a první sadu přidělí chovatelům psů zdarma.

Druhá cesta. Chovatelé psů se budou cítit natolik svobodni v tom nejprimitivnějším smyslu, že nebudou ochotni měnit svoje zvyklosti a jakkoliv se nechat "omezovat" nějakými vyhláškami o pořádku v obci anebo dokonce nějakými nepsanými pravidly slušného a ohleduplného chování. Potom obecní úřad bude muset rozšířit úklid obecních ploch o další komoditu. Něco to bude stát a zaplatí to všichni chovatelé psů. Poplatek bude v tomto případě v maximální výši. Přitom úklid nikdy nemůže být dokonalý, protože nelze uklidit v jednom dni všechny obecní plochy. Obecní úřad se bude také snažit do maxima uplatnit vůči chovatelům psů nároky vyplývající z jejich porušování vyhlášky o pořádku v obci.

Doporučujeme vydat se nejprve první cestou. Bude-li to takto fungovat, bude-li viditelné zlepšení, budeme všichni rádi. Nebude-li to takto fungovat, přikročíme k řešení dle cesty druhé, která pro chovatele psů bude mnohem dražší.

Je to na vás, ukažte, že jste skutečně svobodni a tedy i odpovědní, a nebojte se napomenout (a to i veřejně přes obecní úřad) ty ojedinělé nezodpovědné, kteří by naši společnou snahu kazili.

Finanční komise

A-Z

R - REKLAMA - Při procházce naší vesnicí si můžete povšimnout mnoha reklamních tabulek a směrovek, připevněných na štítech domů, na plotech nebo například na sloupech veřejného osvětlení. Pokud jde o jejich umístění, většinou se jedná o soukromé pozemky, pouze v několika málo případech jsou reklamy umístěny na veřejném prostranství. Obecní úřad v Ostopovicích za pronájem těchto ploch k reklamním účelům zatím žádné poplatky nevybírá. Pokud bude dostatek financí, můžeme se těšit, že po rekonstrukci vodovodní a kanalizační sítě a po následných konečných povrchových úpravách budou u nás umístěny jednotné směrovky k ulicím a také k firmám, takže poslouží zejména mimoostopovským občanům k lepší orientaci v obci, současně k reklamě podnikatelům a také přispějí k hezkému vzhledu obce.

S - SOUKROMNÍCI - Vrátime se vzpomínkou na řemeslníky a živnostníky, kteří nabízelí v Ostopovicích své práce a služby, dokud jejich podnikání neukončila revoluce v roce 1948. Kolik synů a vnuků by mohlo během následujících desetiletí pokračovat v započatém díle svých otců? Připomeňme si, které živnosti v naší obci postupně zanikly - holič F. Lerch, krejčí J. Jelínek, hostinský F. Hnat, mlynář A. Lančík, stolař R. Lodes, švadlena B. Veselá, klempíř J. Šmíd, obchody smíšeným zbožím R. Pavlík a R. Čížek, obchod textilem a střížným zbožím K. Pavlásek, sedlář M. Pouliček, kovář L. Veselý a trafika M. Sojkové.

Pekárna - A. Čížek, řeznictví - R. Novák, hostinec - F. Volejník, mlékárna - A. Šancová a potravní spolek - ty všechny převzalo družstvo Vesnická jednota. Stolařství M. Pospíšila a J. Machálka převzalo Včelařské družstvo, které vyrábělo výhradně úly. Bývalí majitelé všech jmenovaných združstevněných podniků zůstali jejich vedoucími. Jediným soukromým živnostníkem zůstal ještě několik let J. Löffler, který se však specializoval pouze na opravy obuvi.

T - TURISTIKA - Kolektivní pěší turistice se v posledních letech u nás bohužel nevěnujeme. V osmdesátých letech bývaly oblíbené akce s názvem „Vítání jara“, kterých se účastnili dospělí i děti, všechny věkové kategorie. Jednalo se o celodenní výlety, zejména směrem do údolí říčky Bobravy. Později, po r. 1990, existoval pro děti turistický kroužek při základní škole, svoji činnost však již také ukončil. Našli by se v Ostopovicích znovu zájemci o pěknou procházku, opékání špekáčků v cíli, cákání v chladné říčce, spoustu legrace na zdravém vzduchu a vlastně celkově příjemně strávený den v přírodě?

Ovšem pokud budeme považovat za turisty i takové výletníky, kteří svých cílů dosahují nikoliv klasicky pěšky s batohem na zádech, ale například autobusem, máme v tomto směru v Ostopovicích bohaté, mnohaleté zkušenosti. Zejména různé svazy, například důchodci, chovatelé a zahrádkáři, ženy (které tradici svých zájezdů nyní znovu obnovují) pořádají výlety a poznávací zájezdy na mnohá slavná a zajímavá místa naší vlasti. Navštěvují hrady a zámky, výstavy s různým zaměřením, památníky. Nelze než pochválit organizátory takových akcí, neboť kromě poznávání dalších měst a vesniček se při cestování najde čas i k příjemnému setkání a hovoru s přáteli. V dnešní uspěchané době bychom si toho měli užívat co nejčastěji.

Libuše Neužilová

Vzpomínka ze zájezdu důchodců – osmdesátá léta